

Et og Fyrgetyvende Møde.

Torsdagen den 8de Februar 1883 Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er paa Bladserne omdelt Vædringsforslag til 3die Behandling af Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne. Fra Folkethingets Formand har jeg idag modtaget oversendt til Lands-thinget til at fremmes her: Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1879—80 og Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1880—81.

Efter Forretningsordenen paahviler det Formanden her at stille Forslag om Maaden, hvorpaa Sager af denne Art skulle behandles heri Thinget, og det Forslag, jeg vil tillade mig at fremsætte, er, i Overensstemmelse med det Sædvanlige, at Sagerne overgives til et Udvalg paa 5 Medlemmer og, naar de vende tilbage fra Udvalget til Thinget, da gjøres til Gjenstand for tvende Behandlinger nærmest efter Reglerne for 2den og 3die Behandling af Lovforslag. Afgjørelsen af dette Forslag vil komme paa Dagsordenen for næste Møde, eventuelt tilligemed Valget af Medlemmer til det Udvalg, som Thinget maatte beslutte at nedsætte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om Udredelse af Expropriationsudgiften ved Jernbanerne fra Odense til Bogenfse og fra Randers Havn til Hadjund.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Tredie Behandling i Folkethinget findes i dette Things Tidende Sp. 2047 ff.)

Sagen jattes under Forhandling.

Blom: Jeg vil tillade mig at henvende et Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister angaaende, hvorledes dette Lovforslag skal motiveres. Saavidt jeg kan forstaa, er der her Tale om to Jernbaner, for hvis Anlæg Wilkaarene bleve fastsatte for to Aar siden, hvis jeg husker ret. Det er mig ikke bitterligt, at der er indtruffet Omstændigheder, som kunne bevæge Rigsdagen til at forandre sin Anskuelse om de Wilkaar, under hvilke disse Baner skulle anlægges og drives. Hvis der er saadanne Omstændigheder, vilde jeg gjerne bede Hans Excellence Indenrigsministeren om at forklare dem for Thinget.

Indenrigsministeren (Steel): Motiverne til dette Lovforslag vise, at to Baner af ganske lignende Karakter som de, der nævnes i dette Lovforslag, opnaaede at faae den samme Begunstigelse, som man nu søger for de her nævnte, tidligere anlagte Baner. Forholdene ere saa ganske ens med Hensyn til baade de ældre Baner og de ifjor anlagte, at der, naar Rigsdagen er gaaet ind paa, og der er meddelt Stadfæstelse paa en Lov, som med Hensyn til de to sidst anlagte Baner siger, at de paagjældende Egne skulle have den Begunstigelse, at de ikke skulle tilbagebetale Halvdelen af Expropriationsomkostningerne, er Rimelighed for at give de to tidligere, ganske under samme Forhold anlagte Baner den samme Begunstigelse.

Jessen: At nærværende Lovforslag i uforandret Stikelse, jaaledes som det er blevet forelagt fra Regjeringens Side, er indkommet fra den mere konservative Del af Lovgivningsmagten til dette Thing, hvor Flertallet er reformvenligt, forekommer mig at være et saa glædeligt Fænomen, at jeg ikke havde tænkt paa, at der skulde reises nogenjombest Modstand mod dette lille Lovforslag. Jeg forstaaar den første ærede Tale jaaledes, at han dog ikke var ganske enig i dette Lovforslags Affattelse. Jeg vil for mit Vedkommende indrømme, at det ikke fuldt ud tilfredsstillter mig, forsaavidt som det skulde være Reglen for den Understøttelse, Staten vil give de Jernbaner, der nærmest maa betragtes som Oplandsbaner til vedkommende Kjøbstæder. Jeg tror nemlig, at det vil efterhaanden blive Kommunerne mere og mere uoverkommeligt at udrede Udgifterne til de Baner, som det bliver mere og mere nødvendigt for enhver Kjøbstad her i Landet at søge at bringe ud til sit nærmeste Opland. Det er meget vanskeligt for Kjøbstæderne, som efter den uheldige Lov af 11de Februar 1863 ikke have andet Skatteobjekt end For-